

Tots els carrers de Girona

El carrer de la Serra de Finestres

553

El carrer de la serra de Finestres pertany a la urbanització Puigvístós. Té una característica forma de lletra essa i va des del carrer de Sant Roc al de Francesc Romaguera.

La urbanització Puigvístós compta amb pla parcial aprovat el 26 de maig del 1964 i ampliat el 8 d'octubre de l'any següent, però no s'hi ha començat a construir de manera intensiva fins a la dècada dels vuitanta. Tots els xalets unifamiliars que s'hi fan mantenen unes característiques comunes quant a colors i materials exteriors.

El nom li va ser posat a aquest carrer el 19 de juliol del 1985.

Recorda la serra situada a la Baixa Garrotxa, entre Mieres i Santa Pau al cim de la qual hi ha un santuari i les ruïnes d'un castell. L'origen del nom d'aquesta serra prové, segons mossèn Constans, de la veu llatina *finis* (fita, terme) i del sufix *ter*. La paraula resultant, Finister, podria significar límit divisor dels comtats de Besalú i Girona.

El santuari té un origen documentat en l'any 947, en temps de la reconquesta. Més tard fou priorat benedictí. L'últim prior del qual es té notícia fou Jordi Fabre, que en va ser des del 1477 al 1496. Les successives reconstruccions —els terratrè-

mols dels anys 1427-28, sobretot, la van malmetre molt— l'han anat deixant amb la seva asèptica fisonomia actual. Es manté, malgrat tot, suspesa damunt del precipici. Ha desaparegut sense deixar rastre la imatge de la Mare de Déu, en alabastre, del segle XV, que s'hi va venerar.

El castell pot tenir un origen del segle IX. Ara només en resta una cisterna i una graonada. Les excursions a la serra de Finestres tanen com a punt de partida els pobles de Mieres i Sant Aniol de Finestres o el santuari dels Arcs.

J. Fabre

El carrer del Far

552

El carrer del Far pertany a la urbanització Puigvístós. És el més estret de tots els que hi ha. Va des del carrer de Sant Roc a la petita placeta de forma oval situada al mig del carrer de Romanjà. Des d'ell només s'accedeix a dues torres, una per cada costat. A la part alta, al costat sud, hi donen els darreres d'un curiós porxo en forma de lletra eia que pertany a una torre veïna, la qual té l'entrada principal pel carrer de Sant Roc.

La urbanització Puigvístós compta amb pla parcial aprovat el 26 de maig del 1964 i ampliat el 8 d'octubre de l'any següent, però no s'hi ha començat a construir de manera intensiva fins a la dècada dels vuitanta. Tots els xalets unifamiliars que s'hi fan mantenen unes característiques comunes quant a colors i materials exteriors.

El nom li va ser posat a aquest

carrer el 19 de juliol del 1985. Recorda un destacat accident geogràfic, de 1050 metres d'alçada, pertanyent al Collsacabra i perfectament visible des de la ciutat de Girona. Una carretera hi puja des del coll de Condreu, a la carretera Vic-Olot. Al cim hi ha un santuari, construït al caire mateix d'un espadat semicircular de més de 200 metres d'alçada que constitueix un mirador excepcional sobre les Guillerries, la Vall d'Hostoles, les terres del Gironès i la Selva fins al mar i bona part del Pirineu.

El temple és d'origen gòtic però ha estat sotmès a moltes modificacions que n'han alterat completament l'aspecte. La imatge de la Mare de Déu allestant el seu fill sí que és gòtica, feta en alabastre. Adossat al temple hi ha un hostal.

J. Fabre

EL LECTOR ESCRIU

Donar identitat al poble de Salt

Sr. Director;

El campanar de Salt està fent més fressa a nivell de persones que a nivell de campanes. Abans de canviar el rellotge, les hores i els quarts se sentien de lluny i el poble callava, ara no se senten les hores o els quarts en segons quines direccions i és el poble el que parla.

Què ho fa? Doncs que s'ha canviat el rellotge del campanar de l'església i s'ha suprimit per comoditat la connexió del rellotge amb les seves tradicionals campanes.

El fet no ha agradat i s'han sentit moltes queixes per cartes al Director a PUNT DIARI i comentaris de carrer sense cap resposta per part dels responsables de l'Ajuntament, i quan no hi ha diàleg no hi ha entesa. Per prendre segons quines decisions, no n'hi hauria d'haver prou de formar part de l'equip de govern del Consistori, caldria fer consultes populars. Els consells del rellotger sempre serà vendre un rellotge nou i aquesta proposta fa anys que dura. El negoci està a vendre, i més si aquest rellotger no és de Salt.

És una contradicció parlar de conservar el patrimoni històric i la recuperació del Mas Llorenç com a museu (benvingut i que prompte sigui) i perdre o arraconar un rellotge que feia 100 anys que guiava els veïns en tots els actes des del naixement a la mort i en plena eficàcia en aquests moments. Aquest rellot-

ge era una part molt important de la identitat del poble i molt estimat, potser més ara que s'ha desconnectat.

Sembla que falta sensibilitat per a certes coses i no solament pel rellotge. No fa tant que es va enderrocar el dipòsit de l'aigua del Grup Sant Cugat desfigurant un conjunt que, agradi o no agradi, formava part d'aquest patrimoni que conforma la història d'un poble. Malament si els avantpassats haguessin fet igual, avui només ens quedarien blocs de pisos i gratacels.

La identitat d'un poble no es recupera ni es conserva amb la recuperació de l'Ajuntament. La identitat d'un poble es recupera i conserva quan l'Ajuntament, d'acord amb els veïns, volen i estimen les seves tradicions. Amb tot i així, massa disbarats que s'han fet.

El rellotge, caldria retornar-lo a les seves funcions i l'actual, com algú ha dit en carta a PUNT DIARI, que es destini a la torre que farà l'ajuntament, no em sembla malament.

Connectar el rellotge amb les seves autèntiques campanes no és cap problema, anys passats es van trencar la corda i l'ajuntament de Girona va enviar l'escala de bombers i en poca estona va estar canviada. El que cal és retornar el vell i bell rellotge al lloc que li correspon. Els «oients» ho agrairan i la història farà el seu camí. Conservem tot el que pugui donar una identitat al poble de Salt encara que sigui un rellotge. Un «oient».

Les coses d'en Joan Gelada

Sr. Director,

Li prego que tingui la bondat de publicar en el seu diari l'escrit que li adjunto:

Benvolgut Alcalde:

Com que sembla que en Joan Gelada està disposat a aclarir coses, voldria correspondre'l aclarint-n'hi un parell i invitar-lo que em correspongui, si encara és de la seva competència, responen-me dues preguntes, després dels següents aclariments: el primer és que un servidor no té cap mena de relació laboral amb Convergència, ni amb Unió, ni amb Convergència i Unió; en segon lloc, pregaria a vostè mateix que li confirmés (i vejam si d'una vegada se n'assabenta) que Convergència i Unió no és un partit, sinó dos, que formen Coalició Electoral, amb estructures administratives separades.

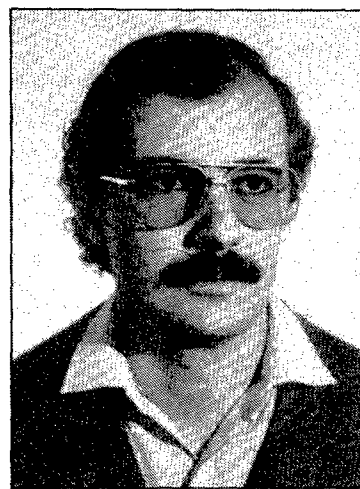
Ara les preguntes:

Primera. Quin avantatge té per als comerciants d'un barri un aparcament pagant per sobre d'una zona blava ben vigilada?

Segona. Suposant que la solució siguin els aparcaments de pagament, ja que observem que van proliferant per la nostra ciutat, com s'explica que l'obertura d'un pàrquing privat subterrani suposi l'anul·lació d'un de superfície amb fins benèfics?

Coordialment, Carles Josep Vaello Ordís.

NECROLÒGIQUES

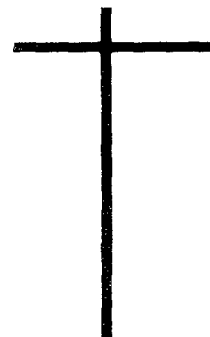

per ahir al matí, i la representació de l'obra de teatre «No em toquis la flor», que el grup teatral Vidrerenc tenia previst de fer a l'envelat.

CARMEN MORATO VELA

Als 76 anys d'edat, va morir ahir a Ripoll, Carmen Morato. Era natural de Manlleu (Osona) i residia a la carretera de Barcelona, 56, de Ripoll.

Era soltera. La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, al Monestir de Ripoll.

SERVEI DE
NECROLÒGIQUES
Tel. 21 35 08

La mort d'Enric Romaguera, veí de Vidreres, de 34 anys d'edat, va fer que es suspenguessin diversos actes de la festa major de la població, on era especialment apreciat per les seves activitats de caràcter ciutadà. El finat, víctima d'una malaltia, havia estat secretari del club de futbol, havia col·laborat amb el grup teatral vidrerenc, fou membre de la junta del Casino la Unió i en les primeres eleccions va formar part de la llista socialista, encara que no va ser elegit. Els actes suspesos per la mort d'Enric Romaguera, l'enterrament del qual, dilluns, va aplegar centenars de persones a l'església parroquial, foren la cursa «Molt animal», prevista

Manuel Macias i Castro

Morí a Girona el dia 8 de setembre del 1987 a l'edat de 87 anys.

La seva esposa, Dolors Casas i Piñana; fills, Carles i Fina; fills polítics, M. Rosa Roqueta i Francesc Camaló; néts, Ivan, Eva, Sandra, Aida i Joel; germana, Consol; germans polítics; nebots i tota la família participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. L'acte d'enterrament tindrà lloc avui dimecres dia 9, a les onze del matí, al Cementiri de Salt. Domicili familiar, Residència Migjorn, Tordera, 20.

Girona, 9 de setembre del 1987

4t. Aniversari de la mort de Josep Pons i Llobet

La seva esposa, fills, familiars i amics el recordem amb estimació.

Palafugell, 9 de setembre de 1987